

686.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1930 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie § 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedmiotem monopolu sprzedaży jest wszelka sól jadalna, a zatem tak warzonka, jak i sól kamienna, zarówno czysta, jak i zmieszana z innymi ciałami.

§ 2. Organem powołanym do nabywania na potrzeby monopolu solnego i sprzedaży soli jest Biuro Sprzedaży Soli z siedzibą w Warszawie, podległe Ministrowi Skarbu.

§ 3. Przedmiotem obrotu na obszarze Rzeczypospolitej może być wyłącznie sól nabywana za pośrednictwem Biura Sprzedaży Soli.

Wyprowadzanie soli lub solanki z miejsca produkcji względnie ze składu monopolowego w sposób powodujący dla Skarbu Państwa ubytek dochodu monopolowego zarówno na własny użytek, jak na sprzedaż, jest zabronione.

§ 4. Sól nie może być przedmiotem handlu domokrażnego względnie obnośnego.

§ 5. Sól przywożona za zezwoleniem Ministra Skarbu z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska podlega opłacie należności monopolowej.

§ 6. Należność monopolową od 100 kg soli wyprodukowanej w kraju i wprowadzonej do obrotu oraz przywiezionej z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska ustala się w wysokości:

- a) od soli warzonej lub białej soli kamiennej 13 zł 50 gr,
- b) od szarej soli kamiennej 8 zł 50 gr.

Sól przeznaczona na cele przemysłowe, na poprawę paszy dla bydła oraz sprzedawana po ulgowej cenie w myśl ustępu 2 powołanego na wstępie rozporządzenia nie podlega opłacie należności monopolowej.

Sprzedaż soli na spożycie przez ludzi (sól kuchenna).

§ 7. Detaliczne ceny sprzedaży soli kuchennej w kraju ustala się na:

- a) 36 zł za 100 kg soli warzonki i białej soli kamiennej wraz z opakowaniem;
- b) 26 zł za 100 kg szarej soli kamiennej wraz z opakowaniem.

Do powyższych cen soli sprzedawanej w ozdobnych opakowaniach kartonowych po 1 kg względnie po ½ kg dolicza się na koszty opakowania 10 zł na 100 kg przy opakowaniu po 1 kg oraz 15 zł na 100 kg przy opakowaniu po ½ kg soli.

§ 8. Sprzedaż hurtowa soli kuchennej na rynku krajowym odbywa się w trybie określonym w § 3 ustęp 1 za pośrednictwem koncesjonowanych wolnych składów soli.

§ 9. Wolne składki soli będą ustanowione w zasadzie jeden w powiecie.

W miarę potrzeb handlowych i miejscowych warunków komunikacyjnych w powiatach o przeciętnym spożyciu soli ponad 100 tonn miesięcznie będą mogły być ustanowione przez Ministerstwo Skarbu na wniosek izby skarbowej dwa wolne składki.

Ilość miejsc detalicznej sprzedaży soli nie podlega żadnemu ograniczeniu.

§ 10. Na prowadzenie wolnego składu soli potrzebne jest zezwolenie (koncesja) właściwej izby skarbowej względnie wydziału skarbowego śląskiego urzędu wojewódzkiego w Katowicach, wydawane po zasięgnięciu opinii Biura Sprzedaży Soli.

Na prowadzenie detalicznej sprzedaży soli nie potrzeba zezwolenia władz skarbowych.

§ 11. Osoba fizyczna może otrzymać tylko jedno zezwolenie na prowadzenie wolnego składu.

§ 12. Nie mogą otrzymać zezwolenia na prowadzenie wolnego składu osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego, prawomocnie skazane za przemytnictwo, defraudację podatkową, oszustwo, lichwę żywnościową lub inne przekroczenia popełnione z chęci zysku, jak również osoby, do których majątku zgłoszono konkurs.

§ 13. Kto zamierza starać się o zezwolenie na prowadzenie wolnego składu, winien wnieść podanie do izby skarbowej za pośrednictwem właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych z dołączeniem dowodu, że rozporządza odpowiednimi trwałymi i suchymi pomieszczeniami, nadającymi się do przechowywania soli, opisu i planu pomieszczeń, przeznaczonych na skład i biuro oraz pomieszczeń przylegających z wykazaniem ich wzajemnego połączenia. W podaniu należy złożyć oświadczenie co do sposobu zabezpieczenia wartości soli powierzonej na sprzedaż tudzież wskazać osobę, mającą prowadzić wolny skład i jego rachunkowość.

§ 14. Przed uruchomieniem wolnego składu przedsiębiorca powinien złożyć zabezpieczenie w wysokości ustalonej przez izbę skarbową. Wysokość zabezpieczenia nie może być niższa od 1/3 wartości

przepisowego zapasu soli przechowywanej na składzie.

Zabezpieczenie ma być złożone w formie przepisanej dla zabezpieczenia kredytowanych należności podatkowych i monopolowych.

§ 15. Przed uruchomieniem wolnego składu soli będzie dokonana przez urząd skarbowy akcyz i monopolów weryfikacja składu.

O weryfikacji spisuje się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden jest przeznaczony dla przedsiębiorcy wolnego składu celem zachowania w aktach składu, a drugi dla urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

O zmianach w pomieszczeniach i urządzeniach wolnego składu przedsiębiorca obowiązany jest zawiadomić urząd skarbowy akcyz i monopolów w ciągu 8 dni po ich dokonaniu.

§ 16. Wolne składy soli otrzymują sól z salin na zlecenie Biura Sprzedaży Soli i sprzedają ją detalistom na jego rachunek po ustanowionej cenie według cennika podanego im przez Biuro Sprzedaży Soli.

Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest zabezpieczyć przechowywane na składzie zapasy soli od ognia i kradzieży, a polisę ubezpieczeniową sędować na rzecz Biura Sprzedaży Soli.

§ 17. W wolnym składzie soli ma być utrzymywany zapas soli, odpowiadający co najmniej 3-miesięcznemu spożyciu soli kuchennej w okręgu, w którym wolny skład został uruchomiony, stanowiącemu co najmniej $\frac{1}{4}$ sprzedaży soli w wolnym składzie w ciągu ubiegłego roku kalendarzowego.

Przy uruchomieniu nowego wolnego składu wysokość zapasu soli określa dla każdego wolnego składu Biuro Sprzedaży Soli.

§ 18. Wolny skład soli ma być czynny w ramach ogólnie obowiązujących przepisów o godzinach handlu.

§ 19. W wolnych składach soli nie wolno przechowywać żadnych innych towarów oprócz soli.

§ 20. Wolny skład ma być stale zaopatrzonej w legalizowaną wagę i odważniki.

§ 21. Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest dostarczyć przy składzie ciepłego i widnego pomieszczenia dla urzędowych czynności urzędników skarbowych, zaopatrzonego w niezbędne sprzęty i przybory do pisanja.

§ 22. Zezwolenie na prowadzenie wolnego składu nie może być ani wydzierżawione, ani odstąpione innym osobom.

§ 23. Na prowadzenie wolnego składu przez zastępcę potrzebne jest zezwolenie izby skarbowej.

§ 24. Pomieszczenia wolnego składu mają być oznaczone nazewnątrz napisem: „Wolny Skład Soli w (miejsceowość)“.

W lokalu sprzedaży ma się znajdować na widocznym miejscu cennik na sól, podany przez Biuro Sprzedaży Soli.

§ 25. Sól może być wprowadzona do wolnego składu tylko na podstawie listów przewozowych opatrzonych numerem i pieczęcią Biura Sprzedaży Soli. O ile dostawa soli do wolnego składu będzie się odbywała drogą kołową wprost z saliny, zawiadomienie saliny o wysłaniu soli zastępuje list przewozowy.

Biuro Sprzedaży Soli obciąża rachunek wolnego składu w wysokości ceny monopolowej równocześnie z wydaniem zlecenia na wysłanie soli z saliny.

Przewóz i sprzedaż soli mielonej i warzonej odbywa się w opakowaniu oryginalnym; cena worka mieści się w cenie soli.

§ 26. Przedsiębiorcy wolnego składu przysługuje prawo otwierania poza siedzibą składu oddziału za zgodą izby skarbowej.

Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest utworzyć oddział składu na żądanie izby skarbowej.

W wypadku utworzenia oddziału zapas składu przewidziany w § 17 rozdzieli izba skarbowa pomiędzy magazyny składu i oddziału.

Pomieszczenia oddziału wolnego składu winny być oznaczone nazewnątrz napisem: „Wolny skład soli w (siedziba składu), oddział w (miejsceowość)“.

§ 27. W zakres obowiązków wolnego składu wchodzi następujące czynności: a) odbiór przesyłek soli wysłanych z salin na zlecenie Biura Sprzedaży Soli pod adresem składu, b) załatwianie formalności kolejowych, związanych z odbiorem przesyłek soli, c) zwóz soli do składu, d) przepisowe przechowywanie soli w składzie i e) sprzedaż soli odbiorcom.

Należności przewozowe za przewóz soli koleją z saliny do najbliższej stacji kolejowej wolnego składu lub jego oddziału ponosi Biuro Sprzedaży Soli. Gdyby w jakimkolwiek wypadku zaszła konieczność dopłaty po nadejściu przesyłki na stację przeznaczenia, formalności związane z dopłatą oraz samą dopłatą obowiązany będzie skutecznie przedsiębiorca wolnego składu na rachunek Biura Sprzedaży Soli.

Osiowe i postojowe spowodowane z winy składu obciążają przedsiębiorcę wolnego składu.

Koszty wyładowania i zwozu soli ze stacji do składu obciążają wolny skład soli.

Przedsiębiorca wolnego składu powinien stosować się ściśle do wszelkich wskazówek i wymagań Biura Sprzedaży Soli, dotyczących sprzedaży soli i rachunkowości.

§ 28. O nadejściu transportu soli przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest zawiadomić Kontrolę Skarbową. Odbiór soli, nadesłanej z saliny

do wolnego składu, odbywa się w obecności Kontroli Skarbowej. W razie nieprzybycia urzędnika Kontroli Skarbowej w ciągu 2-ch godzin po zawiadomieniu go o nadejściu przesyłki, przedsiębiorca jest upoważniony do jej odbioru. W razie uszkodzenia przesyłki w drodze lub zauważenia braku towaru przedsiębiorca wolnego składu jest obowiązany zażądać od władz kolejowych sporządzenia właściwego protokołu, który winien być przesłany do Biura Sprzedaży Soli.

Ubytki przewozowe będą uwzględnione przez Biuro Sprzedaży Soli tylko przy przewozie koleją i w granicach uzasadniających pretensję o odszkodowanie od zarządu kolejowego.

W składzie sól ma być ułożona w łatwo dostępne sterty, w sposób umożliwiający kontrolę i sprawdzenie. Przy każdej sterce umieszcza się tabliczkę z wymiennymi ilościami i jakości soli zawartej w stertach.

§ 29. Z wolnego składu nie wolno wydawać jednorazowo mniej niż 100 kg soli.

§ 30. Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest prowadzić: a) księgę główną przychodu i rozchodu soli i b) księgę pomocniczą kontroli sprzedaży dziennych, według załączonych wzorów Nr. 1 i 2. Księgi powinny być parafowane przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

W oddziałach wolnych składów będą prowadzone oddzielne księgi według tych samych wzorów.

Po upływie każdego miesiąca przedsiębiorca sporządza w księdze głównej przychodu i rozchodu soli miesięczne zestawienie i przysyła odpis z księgi, poświadczony przez Kontrolę Skarbową, Biuru Sprzedaży Soli do 5 dnia miesiąca, następującego po sprawozdawczym.

Zamknięte księgi po upływie roku operacyjnego przechowuje się wraz z dowodami w wolnym składzie soli, a pozostałość księgową wciąga się do nowo założonych ksiąg na rok następny z poświadczeniem przeniesienia przez inspektora Kontroli Skarbowej.

§ 31. Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest wpłacić w ciągu 24 godzin lub w pierwszy dzień poświadczenia do Pocztovej Kasy Oszczędności na rzecz Biura Sprzedaży Soli całą należność za sól wydaną lub wysłaną w danym dniu z wolnego składu, a dowód wpłaty dołączyć do księgi przychodu i rozchodu.

Pozostawia się uznaniu przedsiębiorcy wolnego składu ewentualne udzielanie odbiorcom kredytu z zachowaniem określonego w ustępie poprzednim terminu wpłaty należności za sól na rzecz Biura Sprzedaży Soli. Z tytułu udzielonego odbiorcy kredytu nie może przedsiębiorca wolnego składu rościć żadnych pretensyj do Biura Sprzedaży Soli.

§ 32. Od sprzedanej soli kuchennej przyznaje się rabat handlowy w wysokości:

- a) dla wolnych składów soli 7% ceny sprzedażnej soli za sprzedaż z wolnego składu do 50 tonn miesięcznie, 6% za sprzedaż dalszych 50 do 100 tonn miesięcznie, 5% za sprzedaż dalszych 100 do 200 tonn miesięcznie i 4% za sprzedaż ponad 200 tonn miesięcznie;
- b) dla detalicznych sprzedawców 10% ceny sprzedażnej soli.

Rabat oblicza się od ceny sprzedażnej soli kuchennej bez względu na gatunek.

Oddziały wolnych składów będą traktowane przy obliczaniu wysokości rabatu, jak samoistne wolne składy.

§ 33. Wolnym składom, których siedziba lub siedziba oddziału znajduje się w odległości ponad 5 klm od najbliższej stacji kolejowej względnie saliny, przysługuje prawo uzyskania powiększenia rabatu handlowego przez przyznanie bonifikaty na koszty przewozu kołowego. Wysokość kosztów przewozu kołowego, przypadających do zwrotu, będzie ustalana przez Biuro Sprzedaży Soli na wniosek izby skarbowej.

§ 34. Wolne składy oraz ich oddziały podlegają Kontroli Skarbowej. Urzędnikom skarbowym przysługuje prawo sprawdzania ksiąg, dokumentów i zapasów soli oraz dokonywania w księgach wpisów o wynikach rewizji.

W razie stwierdzenia nieusprawiedliwionych ubytków soli lub też zaległości za sprzedaną sól zostanie spisany protokół, a odpis tegoż będzie przesłany do Biura Sprzedaży Soli. Przypadającą należność obowiązany będzie przedsiębiorca wolnego składu wpłacić bezzwłocznie po stwierdzeniu ubytku względnie zaległości.

§ 35. Zezwolenie na prowadzenie wolnego składu gaśnie wskutek zrzeczenia się go przez uprawnionego lub śmierci tegoż oraz w razie nieuruchomienia składu w ciągu 30-u dni od wyznaczonego przez izbę skarbową terminu. Zrzeczenie się zezwolenia na prowadzenie wolnego składu powinno być poprzedzone odpowiednim zawiadomieniem izby skarbowej oraz Biura Sprzedaży Soli przynajmniej na 2 miesiące przed zamierzonym unieruchomieniem wolnego składu.

W razie zgaśnięcia zezwolenia na prowadzenie wolnego składu izba skarbowa wyznaczy zrzekającemu się, a w wypadku śmierci przedsiębiorcy wolnego składu, jego następcę prawnym, ostateczny termin likwidacji wolnego składu w zależności od pozostałego zapasu soli względnie otwarcia nowego składu.

Gdyby wskutek niezachowania przez uprawnionego terminu uprzedzenia o zamiarze zrzeczenia się zezwolenia na prowadzenie wolnego składu, albo niezgłoszenia chęci na prowadzenie likwidacji wolnego składu przez następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub z innych powodów groziła przerwa w zaopatrywaniu detalicznych sprzedawców

w sól dłuższa niż 48 godzin, prowadzenie sprzedaży zapasów soli obejmie urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych na rachunek Biura Sprzedaży Soli.

§ 36. Zezwolenie na prowadzenie wolnego składu będzie cofnięte:

- 1) jeżeli przedsiębiorca wolnego składu nie spełnia obowiązków nałożonych nań niniejszym rozporządzeniem oraz zarządzeniami władz skarbowych, wydanymi w ramach tegoż rozporządzenia, a przede wszystkim jeżeli uprawnienie na prowadzenie wolnego składu odstąpił innej osobie lub też nie posiada przepisanej zapasu soli na składzie;
- 2) jeżeli zajął okoliczności, przewidziane w § 12 niniejszego rozporządzenia.

W wypadkach przewidzianych w tym paragrafie równocześnie z cofnięciem zezwolenia urząd skarbowy akcyz i monopolów obejmie prowadzenie wolnego składu na rachunek Biura Sprzedaży Soli aż do rozprzedaży zapasu soli względnie przejęcia go przez nowego przedsiębiorcę wolnego składu.

§ 37. Izba skarbowa może również cofnąć zezwolenie na prowadzenie wolnego składu bez podania powodów za jednorocznym wypowiedzeniem.

Sprzedaż soli przemysłowej, bydłowej i kąpielowej.

§ 38. Przemysłowcom na potrzeby zakładów przemysłowych oraz rolnikom na poprawę paszy dla bydła będzie sprzedawana sól przemysłowa i bydłowa, przepisowo skażona, po każdorazowo obowiązującej cenie.

Sól przemysłowa i bydłowa będzie sprzedawana w ilościach wagonowych przez Biuro Sprzedaży Soli, a w mniejszych ilościach w wolnych składach, które obowiązane są mieć na składzie zapasy soli przemysłowej i bydłowej, odpowiednio do miejscowego zapotrzebowania.

Sól przemysłowa i bydłowa w wolnych składach powinna być przechowywana oddzielnie od soli kuchennej.

Sól przemysłową i bydłową wolne składki będą sprzedawały osobom i przedsiębiorstwom, uprawnionym do jej nabycia, według cennika podanego przez Biuro Sprzedaży Soli.

Ceny sprzedażne soli przemysłowej i bydłowej będą ustalone w ten sposób, ażeby w nich się mieścił rabat przedsiębiorcy wolnego składu w wysokości 10%.

§ 39. Sól przemysłowa i bydłowa musi być dokładnie skażona na salinie w obecności Kontroli Skarbowej, o czym spisuje się protokół.

Celem skażenia jest uczynić sól niezdatną do spożycia przez ludzi.

Urząd skarbowy akcyz i monopolów może zwolnić od skażenia sól nieprzeznaczoną do spoży-

cia przez ludzi, jeżeli sól z natury swojej nie nadaje się do takiego spożycia.

§ 40. Za środek ogólnego skażenia uznaje się 1 kg oleju mineralnego na 1 q soli.

Za środki szczególnego skażenia uznaje się następujące domieszki na 1 q soli:

- a) 0,5 kg tlenku żelaza, zwanego kolkołotarem, celem skażenia soli na sól bydłową,
- b) 5 kg sody bezwodnej do solenia i konserwowania skór tudzież do studzenia lodu,
- c) 5 kg lub 5 l posoki z jelit do solenia jelit,
- d) 6 kg roztworu stężonego ługu sodowego (około 32%), lub 2 kg sody bezwodnej, lub 2 kg drobno potłuczonego wodorotlenku sodowego (ług), lub 2 kg kwaśnego siarczanu sodowego do wyrobu kwasu solnego, siarczanu sodowego, mydeł, gliceryny i t. p.,

e) 2 kg sproszkowanego węgla do regeneracji filtrów zmiękczających wodę, używaną na potrzeby przemysłu.

Ministerstwo Skarbu może zezwolić na prośbę zainteresowanego przedsiębiorstwa na stosowanie również innych środków do skażenia soli lub na stosowanie wyżej wymienionych środków w innym stosunku do soli.

§ 41. Należyte własności środka skażającego muszą być stwierdzone przed jego użyciem przez organy uczestniczące przy skażaniu soli.

Do badania środków skażających upoważnia się Laboratorium Salinarne w Wieliczce, Centralne Laboratorium Dyrekcji Państwowego Monopoliu Spirytusowego i wszystkie laboratoria okręgowe tejże Dyrekcji. Urząd skarbowy akcyz i monopolów może również powierzyć zbadanie środków skażenia laboratorjom aptecznym lub laboratorjom przedsiębiorstw przemysłowych w obecności urzędnika skarbowego.

§ 42. Skażenie soli odbywa się w salinie z wyjątkami poniżej przewidzianymi. Przy skażeniu musi być obecny urzędnik Kontroli Skarbowej, dozujący sprzedaży soli, oraz przedstawiciel saliny.

Urząd skarbowy akcyz i monopolów może zezwolić w razie wyjątkowej potrzeby na skażenie soli przemysłowej w miejscu jej użycia. Przy skażeniu muszą być obecni w takich wypadkach dwaj urzędnicy Kontroli Skarbowej, w tem jeden inspektor Kontroli Skarbowej.

§ 43. Warzonka przeznaczona do skażenia musi być wilgotna i jaknajbardziej drobnoziarnista. Skażenia dokonywa się z pomocą przyrządów mieszalnych (np. bębnow. ślimaków), jakie urząd skarbowy akcyz i monopolów uzna za odpowiednie. W braku takich przyrządów szufluje się sól po dodaniu środka skażającego i przepuszcza przez sita z oczkami na 2 mm². Urząd skarbowy akcyz i monopolów może pozwolić na zaniechanie przesiewa-

nia, jeżeli przy skażeniu stosuje się środek płynny lub barwiący, a parokrotne szufłowanie wystarcza do należytego skażenia soli.

§ 44. Sól kamienna, przeznaczona do skażenia, musi być mielona na tyle mialko, by się w całości przesiewała przez sito z oczkami na 4 mm²; środki skażające należy dodawać w czasie przemiatu albo też skutecznie skażenie według przepisu § 43.

§ 45. Dla kontroli obrotu solą skażoną saliny obowiązane są prowadzić księgę kontroli według załączonego wzoru Nr. 3.

Przedsiębiorstwa, które otrzymują sól do celów przemysłowych w stanie nieskażonym, a skażenia dokonywa się na miejscu, obowiązane są prowadzić księgę według załączonego wzoru Nr. 4 na podstawie świadectw przewozowych według załączonego wzoru Nr. 5.

§ 46. Do nabywania soli skażonej olejem mineralnym oraz soli bydłowej nie potrzeba żadnego zezwolenia.

Do nabywania soli skażonej innymi środkami potrzebne jest zezwolenie urzędu skarbowego akcyz i monopolów, który, wydając je, udziela odpisu tegoż Biuru Sprzedaży Soli i salinie względnie wolnemu składowi soli, w którym sól ma być nabywana. Przed otrzymaniem odpisu zezwolenia nie wolno wydawać soli przemysłowej.

Kto zamierza starać się o zezwolenie na nabycie soli do celów przemysłowych, powinien dołączyć do podania zaświadczenie władzy przemysłowej, stwierdzające potrzebę użycia soli, wysokość zapotrzebowania oraz środek skażający.

Zezwolenia na nabycie białej soli (warzonki i soli kamienną z kopalni w Wapnie) mogą być wydawane tylko w razie stwierdzenia przez władzę przemysłową, że do danego celu przemysłowego może być użyta jedynie biała sól.

§ 47. Zezwolenia wydaje się na określony czas i na określoną ilość soli z zaznaczeniem środka skażającego.

Urzednicy Kontroli Skarbowej, którzy pełnią nadzór nad saliną, wolnym składem soli i przedsiębiorstwem korzystającym z soli skażonej, obowiązani są pilnować, by przesyłka soli odpowiadała warunkom zezwolenia; na zezwoleniu, względnie na jego odpisie, będzie wpisywana każda ilość wydanej soli skażonej aż do wyczerpania całego uprawnienia w czasie dozwolonym (wzór Nr. 6).

§ 48. Soli przemysłowej nie wolno odstępować osobom trzecim, nieposiadającym zezwolenia na jej nabycie, ani używać jej na cele w zezwoleniu niewymienione.

§ 49. Urząd skarbowy akcyz i monopolów może również zezwolić przy zastosowaniu §§ 46 i 47

niniejszego rozporządzenia na nabycie soli nieskażonej do celów przemysłowych, dla których sól skażona nie nadaje się, a mianowicie do wyrobu sody, soli glauberskiej, kwasu solnego, barwników smołowych, środków wybuchowych, do solenia śledzi oraz innych świeżych ryb i krabów morskich.

Przez solenie ryb i krabów w znaczeniu niniejszego paragrafu należy rozumieć tylko stosowanie soli w celu utrwalenia ryb i krabów. Natomiast dla nadania tym artykułom pewnego smaku, np. przy wędzeniu i marynowaniu, można używać tylko soli kuchennej.

§ 50. Dla otrzymania zezwolenia na nabycie soli bez skażenia na cele przemysłowe (§ 49) należy złożyć w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów podanie, z wymienieniem rocznego zapotrzebowania soli, sposobu technicznego postępowania przy użyciu soli i gatunku potrzebnej soli, oraz zaświadczenie władzy przemysłowej, przewidziane w § 46.

Sól przemysłowa powinna być przechowywana w miejscu jej zużycia w oddzielnym pomieszczeniu, nadającym się do urzędowego zamknięcia.

§ 51. Ponadto będzie sprzedawana do celów leczniczych sól kąpielowa oraz rolnikom w trybie określonym w § 38 sól spiżowa w kruchach na lizankę dla bydła i ze źródeł solnych solanka na poprawę paszy dla bydła, po każdorazowo obowiązującej cenie. Do nabywania i sprzedaży soli kąpielowej nie potrzeba żadnego zezwolenia.

Dla nabycia nieskażonej soli spiżowej dla bydła należy uzyskać zaświadczenie urzędnika Kontroli Skarbowej, policji, magistratu lub wójta gminy o ilości głów posiadanego inwentarza żywego, dla którego sól ma być przeznaczona.

Do nabycia solanki niezbędne jest uzyskanie zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów na warunkach, które zostaną ustalone w osobnym zarządzeniu.

Organizacje i związki rolnicze mogą nabywać sól spiżową na sprzedaż rolnikom bez osobnych zaświadczeń. Jednakże ciąży na nich odpowiedzialność za sprzedaż tej soli na przepisowy cel i w odpowiednich ilościach.

§ 52. Dla kontroli obrotów solą nieskażoną użytą na cele określone w § 49 przedsiębiorstwa uprawnione do przerobu soli obowiązane są prowadzić księgę kontroli według załączonego wzoru Nr. 7.

§ 53. Na każdą bez wyjątku przesyłkę soli, wysłanej z saliny lub wolnego składu do celów przemysłowych w stanie tak skażonym, jak i nieskażonym, wydaje się świadectwo przewozowe w 2-ech egzemplarzach (wzór Nr. 5). Świadectwo towarzyszy przesyłce, wtórniki zaś przesyła się do inspektora Kontroli Skarbowej, właściwego dla miejsca przeznaczenia przesyłki. Urzędnik Kontroli Skarbowej, obecny przy odbiorze przesyłki, porówna nadeszłe świadectwo z przesyłką, wpisze na wtórniku wyniki

odbioru przesyłki i zwróci go dla kontroli do miejsca wysłania.

Powyższe świadectwa przewozowe, o ile są wysyłane z salin, powinny być podpisywane przez dozującego salinę urzędnika Kontroli Skarbowej i ekspedytora saliny.

Przy wysyłce soli z wolnego składu świadectwa przewozowe na ilości do 1000 kg soli mogą być podpisywane tylko przez przedsiębiorcę wolnego składu, na ilości zaś powyżej 1000 kg muszą być podpisywane przez urzędnika Kontroli Skarbowej, pełniącego nadzór nad wolnym składem.

§ 54. Na kolejowych listach przewozowych na przesyłki soli nieskażonej na cele przemysłowe należy zaznaczać, że przesyłka może być wydana odbiorcy dopiero za zgodą urzędnika Kontroli Skarbowej pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem.

§ 55. O nadejściu przesyłki soli (§ 54) odbiorca obowiązany jest zawiadomić właściwego urzędnika Kontroli Skarbowej, który powinien umożliwić niezwłoczny odbiór przesyłki ze stacji oraz czuwać, by w czasie wyładowania i przewozu do przedsiębiorstwa nie popełniono nadużyć, aby skażenie odbyło się w sposób przepisowy i dokładny, a sól przerażana w stanie naturalnym, nieskażonym, nie była użyta do celów innych niż określone w zezwoleniu.

§ 56. Sól nabyta po cenach niższych musi być przechowywana w osobnym pomieszczeniu, w którym oprócz tej soli nie wolno przechowywać żadnych innych artykułów.

W tem pomieszczeniu oraz w miejscu przerobu soli należy wywiesić obwieszczenie o przeznaczeniu soli do celów przemysłowych i o karalności za używanie jej do innych celów nieobjętych otrzymanem zezwoleniem.

§ 57. Przedsiębiorstwa używające soli do celów przemysłowych, oprócz soli skażonej olejem mineralnym, podlegają nadzorowi Kontroli Skarbowej.

Przedsiębiorstwa takie obowiązane są na każde żądanie zezwolić urzędnikom Kontroli Skarbowej na wstęp do składu soli przemysłowej oraz do zakładu przemysłowego używającego soli, okazać im księgi kontroli zużycia soli i udzielać wszelkich wyjaśnień.

§ 58. Przedsiębiorstwa, obowiązane do prowadzenia ksiąg kontrolnych zużycia soli, winny sporządzać miesięczne odpisy z tych ksiąg i przysyłać je do dnia 8 następnego miesiąca izbom skarbowym.

§ 59. Jeżeli w zakładach przemysłowych, wyrabiających inne produkty, otrzymuje się sól, jako produkt uboczny, lub jako odpadek, chociażby

w stanie niezdatnym do spożycia przez ludzi, przedsiębiorcy takich zakładów obowiązani są donieść o tem przed rozpoczęciem produkcji właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, który zarządzi należyty nadzór nad przechowywaniem tej soli.

Postanowienia przejściowe.

§ 60. Zezwolenia wydane na sprzedaż soli na podstawie dotychczasowych przepisów gasną z upływem dnia 30 czerwca 1931 r.

Sprzedaż soli przez przedsiębiorstwa, działające na podstawie wymienionych w ustępie 1 zezwoleń, w okresie czasu do dnia 30 czerwca 1931 r., normują dotychczasowe przepisy.

Postanowienia końcowe.

§ 61. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą z zachowaniem postanowienia zawartego w § 60:

a) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1925 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 142),

b) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 lipca 1927 r. o wolnych składach soli (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 613),

c) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1927 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 19 lutego 1925 r. oraz ustanowienia rabatu handlowego dla sprzedawców soli (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 930),

d) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1927 r. o sprzedaży soli do celów przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 978),

e) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 kwietnia 1930 r. w sprawie zmiany rabatu handlowego dla sprzedawców soli (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 328),

f) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1930 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty skarbowej od soli jadalnej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 458),

g) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 sierpnia 1930 r. w sprawie zmiany cen soli jadalnej (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 501) oraz

h) wszelkie inne przepisy, wydane w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem, a z niem sprzeczne.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

(Str. 1).

Wzór Nr. 1.

Załączniki do rozporządzenia Mi-
nistra Skarbu z dn. 24 listopada
1930 r. (poz. 686).

(Załącznik do § 30).

KSIĘGA GŁÓWNA

Przychodu i Rozchodu Soli

oraz

Należności i wpłat na rzecz B. S. S.

(Str. 1).

Wzór Nr. 3.
URZĄD SKARBOWY
Akcyz i Monopolów

(Załącznik do § 45).

KSIĘGA KONTROLI SOLI SKAŻONEJ

w Salinie

na rok 19...
.

Objaśnienia.

- 1) W rubrykach przychodowych zapisuje się: a) w rubryce 3 ilość soli wziętej do skażenia, b) w rubryce 4 ilość i nazwę środka skażającego, c) w rubryce 5, 6, 7 lub 8 ilość soli skażonej odpowiednio do nagłówka rubryki.
- 2) Wpisy należy czynić w dniu dokonania właściwych czynności (skażenia, wydania).
- 3) W rubryce uwagi zaznacza się rodzaj soli (przemysłowa, warzonka, kruchowa i t. p.).
- 4) Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzić obrachunek na miesiąc.
- 5) Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następnego izbie skarbowej.
- 6) Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

(Str. 2).

PRZYCHÓD

Dzień	Miesiąc	Waga		S o l i n e t t o						U w a g i	Podpisy urzędników
		soli czystej	środka skażającego	s o l i s k a ż o n e j							
				olejem mineralnym	kolgotarem	sodą bezwodną					
q.	kg.	q.	q.	q.	q.	q.	q.	q.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

(Str. 3).

ROZCHÓD

Dzień	Miesiąc	Komu wydano i Nr. świadectwa przewo- zowego	S o l i s k a ż o n e j						U w a g i
			olejem mineralnym	kolgotarem	sodą bezwodną				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(Str. 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczetowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów w

Dnia 19 . . . r.

Wzór Nr. 4.
URZĄD SKARBOWY
Akcyz i Monopolów
W * * * * *

(Str. 1).

(Załącznik do § 45).

KSIĘGA KONTROLI SKAŻANIA SOLI
w fabryce
na rok 19 . . . r.

Objaśnienia.

- 1) Wpisy należy czynić w dniu dokonania skażenia.
- 2) W uwagach zaznacza się rodzaj soli (warzonka, kamienna i t. p.).
- 3) Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzić obrachunek za miesiąc.
- 4) Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następującego izbie skarbowej.
- 5) Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

(Str. 2).

Dzień	Miesiąc	Nr. i data świadectwa przewozowego	Rodzaj soli	Waga netto soli q.	Rodzaj, ilość środka skaż. kg.	U w a g i	Podpisy urzędników
1	2	3	4	5	6	7	8

(Str. 3).

Dzień	Miesiąc	Nr. i data świadectwa przewozowego	Rodzaj soli	Waga netto soli q.	Rodzaj, ilość środka skaż. kg.	U w a g i	Podpisy urzędników
1	2	3	4	5	6	7	8

(Str. 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczętowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Dnia * * * * * 19 . . . r.

Dnia 19.. r.
(miejsowość)

Dnia 19.. r.
(miejsowość)

Dnia 19.. r.
(miejsowość)

GRZBIET ŚWIADECTWA Nr.

WTÓRNIK ŚWIADECTWA Nr.

ŚWIADECTWO Nr.

na przewóz soli przemysłowej
z $\frac{\text{saliny}}{\text{wolnego składu}}$ w
(nazwa i adres)

na przewóz soli przemysłowej
z $\frac{\text{saliny}}{\text{wolnego składu}}$ w
(nazwa i adres)

na przewóz soli przemysłowej
z $\frac{\text{saliny}}{\text{wolnego składu}}$ w
(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy
Adres
Rodzaj przedsiębiorstwa
Stacja kolejowa przeznaczenia
Nr. wagonu
Nr. frachtu kolejowego
Data i Nr. dyspozycji
Rodzaj opakowania
 Brutto kg.
Ilość soli Tara kg.
 Netto kg.
Środek skażenia i % stosunek
Cel na który sól przeznaczona

Imię i nazwisko odbiorcy
Adres
Rodzaj przedsiębiorstwa
Stacja kolejowa przeznaczenia
Nr. wagonu
Nr. frachtu kolejowego
Data i Nr. dyspozycji
Rodzaj opakowania
 Brutto kg.
Ilość soli Tara kg.
 Netto kg.
Środek skażenia i % stosunek
Cel na który sól przeznaczona

Imię i nazwisko odbiorcy
Adres
Rodzaj przedsiębiorstwa
Stacja kolejowa przeznaczenia
Nr. wagonu
Nr. frachtu kolejowego
Data i Nr. dyspozycji
Rodzaj opakowania
 Brutto kg.
Ilość soli Tara kg.
 Netto kg.
Środek skażenia i % stosunek
Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbo-
wej obecnego przy wadze i skażeniu (stano-
wisko służbowe, nazwisko, czytelne imię
i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć).

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbo-
wej obecnego przy wadze i skażeniu (stano-
wisko służbowe, nazwisko, adres i pieczęć).

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbo-
wej obecnego przy wadze i skażeniu (stano-
wisko służbowe, nazwisko, czytelne imię
i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie
(lub)
przedsiębiorca wolnego składu soli względ-
nie formalnie upoważniony zastępca lub kie-
rownik.

Ekspedytor na salinie
(lub)
przedsiębiorca wolnego składu soli (zastęp-
ca lub kierownik).

Ekspedytor na salinie
(lub)
przedsiębiorca wolnego składu soli względ-
nie formalnie upoważniony zastępca lub kie-
rownik.

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ
W MIEJSCU ODBIORU TRANSPORTU
SOLI SKAŻONEJ.

Transport soli brutto kg.
 netto kg.
 tara kg.

otrzymano i zapisano w księdze kontrolnej
dnia 19 . . r. pod pozycją Nr.

Wtórnik otrzymano dn. 19 . . r.

Po uzgodnieniu wtórnik odesłano zpowro-
tem do kontroli skarbowej pod adresem , ,

.
m. 19 . . r.

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej w miej-
scu odbioru soli.

(czytelny podpis i stanowisko służbowe).

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ.

I. W miejscu odbioru transportu soli:

a) wtórnik otrzymano 19 . . r.

b) transport soli brutto kg.
 tara kg.
 netto kg.

wraz ze świadectwem otrzymano
19 . . r. i zapisano do książki kontrolnej
pod pozycją Nr.

c) niniejszy wtórnik po uzgodnieniu ze świa-
dectwem zwraca się kontroli skarbowej
w salinie
nad wolnym składem soli

(adres saliny lub wolnego składu i data
zwrotu wtórnika).

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej, oraz
czytelne imię i nazwisko podpisującego
w miejscu odbioru soli.

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ.

II. W salinie lub wolnym składzie:

a) wtórnik otrzymano 19 . . r.

b) uzgodniono z grzbietem świadectwa i
c) odesłano do kontroli skarbowej nad wol-
nym składem (adres wolnego składu) . . .
. 19 . . r. lub

d) dołączono do akt kontroli skarbowej w
salinie (lub wolnym składzie do pozycji
rozchodowej z dn. 19 . . r.
Nr.).

(Podpis i pieczęć kontroli skarbowej w
salinie lub nad wolnym składem).

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ W SA-
LINIE LUB W WOLNYM SKŁADZIE SOLI.

Stwierdzony przez kontrolę skarbową w
miejscu odbioru soli wtórnik niniejszego
świadectwa został zwrócony
19 . . r. i odesłany do kontroli skarbowej,
mającej nadzór nad wolnym składem pod
adresem
(lub został dołączony do akt kontroli skar-
bowej w salinie ewentualnie w wolnym skła-
dzie) 19 . . r.

Podpis urzędnika kontroli skarbowej w sali-
nie (lub w wolnym składzie).

Wzór Nr. 6.

(Załącznik do § 47)

POZWOLENIE.

Na podanie z dnia 19.. r. Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów w zezwala na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1930 r. na nabycie w okresie czasu do 193.. r. w żupie solnej w po cenie obowiązującej w chwili wysyłki tonn kg soli przemysłowej (gatunek) przeznaczonej do na następujących warunkach:

1) Skażenie soli ma być dokonane na koszt odbiorcy w miejscu produkcji, t. j. w salinie dodatkami z zaświadczeniem o tem Kontroli Skarbowej na świadectwie przewozowym, a w razie, gdyby salina tego środka nie posiadała, to skażenie winno być dokonane bezwzględnie po przybyciu soli w miejscu przeznaczenia w przedsiębiorstwie pod kontrolą miejscowej władzy skarbowej, która skażenie stwierdza odnośnym aktem.

2) Zamówienie na sól ma być dokonane w Biurze Sprzedaży Soli w Warszawie przy ulicy „, gdzie również powinna być wpłacona przypadająca należność za sól; koszta skażenia zostaną pobrane za zaliczeniem kolejowem.

3) Transport soli będzie skierowany pod urzędowem zamknięciem do stacji kolejowej i o nadejściu transportu winien odbiorca zawiadomić Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w „, a w razie uszkodzenia urzędowych zamknięć na wagonie lub też widocznego braku soli powinien być sporządzony przed odbiorem soli należyty protokół:

4) Do magazynowania soli musi być przeznaczony osobny skład urządzony w ten sposób, żeby Kontrola Skarbowa w razie potrzeby mogła nałożyć nań zamknięcie urzędowe.

5) Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli winno przedsiębiorstwo prowadzić księgę, ze wskazaniem przychodu, dokonywanego zużycia i z dołączeniem świadectw przewozowych, otrzymywanych przy transporcie.

6) Kontrolnym organom skarbowym przysługuje prawo wstępu o każdej porze do składów soli przemysłowej i lokali, w których się sól zużywa, oraz prawo sprawdzenia prawidłowości prowadzenia księgi na pobór i zużycie soli.

7) Sprowadzona sól może być używana tylko do celów wymienionych w niniejszem pozwoleniu, a użycie jej na inne cele, lub odstąpienie komu innemu pociągnie za sobą cofnięcie niniejszego pozwolenia i podlega ukaraniu, a nadto od zakwestjonowanej ilości soli przedsiębiorstwo obowiązane będzie zapłacić należność monopolową w pełnej wysokości, t. j. dopłacić różnicę między ceną soli przemysłowej, a ceną soli kuchennej.

8) Przy stwierdzonym, a nieusprawiedliwionym braku soli odbiorca obowiązany będzie wpłacić do kasy skarbowej różnicę między ceną soli przemysłowej, a ceną soli kuchennej, nadto, o ile zachodzą poszlaki nadużycia, będzie wdrożone dochodzenie karne.

9) Za niewykonanie punktów 4, 5 i 7 przedsiębiorstwo będzie ukarane według przepisów ustawy karnej skarbowej.

10) Pozwolenie niniejsze może być w każdym czasie zmienione lub odwołane.

11) Opłata stemplowa skasowana na

(Str. 1).

Wzór Nr. 7.

(Załącznik do § 52)

URZĄD SKARBOWY
Akcyz i Monopolów

* * * * *

KSIĘGA KONTROLI SOLI NIESKAŻONEJ

* * * * *

na rok 19...r.

Objaśnienia.

1. W uwagach należy zaznaczyć rodzaj soli (kamienna, warzonka i t. p.).
2. Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzać obrachunek za miesiąc.
3. Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następnego izbie skarbowej.
4. Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

PRZYCHÓD.

(Str. 2).

Dzień	Miesiąc	Nr. i data świadectwa przewozowego	Waga soli netto q.	U W A G I

(Str. 3).

ROZCHÓD.

Dzień	Miesiąc	Na jaki cel przeznaczono sól	Waga soli netto q.	Ilość otrzymanych produktów	U W A G I

(Str. 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczętowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Dnia 19 r.

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

53081 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw № 30130.

Cena 60 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł. kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.